

Πακιστάν: Πολιτικά κόμματα τάσσονται υπέρ της ακύρωσης του εξωτερικού χρέους και ξεκινούν ένα κίνημα ενάντια στο χρέος

από *CADTM Pakistan* και *Labour Relief Campaign Pakistan*

4 Σεπτεμβρίου 2010

Μια πολυκομματική συνδιάσκεψη που έγινε στη Λαχώρα στις 29 Αυγούστου αποφάσισε να ξεκινήσει καμπάνια ενάντια στην αποπληρωμή του εξωτερικού χρέους του Πακιστάν και να οργανώσει συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας σε όλη τη χώρα. Μετείχαν σε αυτή τη συνδιάσκεψη 28 πολιτικά κόμματα, συνδικάτα, ομάδες γυναικών και οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών. Αποφασίστηκε η καμπάνια να αρχίσει με συγκεντρώσεις στη Λαχώρα, στο Καράτσι και στο Ισλαμαμπάντ. Η πρώτη συγκέντρωση θα γινόταν στο Ισλαμαμπάντ στις 2 Σεπτεμβρίου. Ο γερουσιαστής Hasil Bezinjo, ένας από τους κύριους ηγέτες του *National Party*, δεσμεύτηκε να φέρει αυτό το ζήτημα στη Γερουσία και να υποβάλλει σχέδιο απόφασης που απαιτεί από τη κυβέρνηση να αρνηθεί να πληρώσει το εξωτερικό χρέος.

Στη συνδιάσκεψη προέδρευσαν ο Aman Kariaper και ο Ammar Ali Jan, γενικός γραμματέας του *Labour Party Pakistan (LPP)* στη Λαχώρα. Στις εισαγωγικές του παρατηρήσεις. Ο Ammar υπογράμμισε ότι η χώρα υπέστη απώλειες 250 δισεκατομμυρίων πακιστανικών ρουπίων (περίπου 2,3 δισεκατομμύρια ευρώ) μόνο στους τομείς της γεωργίας και της κτηνοτροφίας, και ότι τα κόστη της ανοικοδόμησης μετά από τις πλημμύρες θα μπορούσαν να είναι πολλά δισεκατομμύρια δολάρια.

Η συνδιάσκεψη άρχισε με την παρουσίαση του Abdul Khaliq, κεντρικής προσωπικότητας της CADTM στο Πακιστάν, που τόνισε ότι υπάρχουν σοβαρά νομικά, ηθικά και πολιτικά επιχειρήματα υπέρ της άμεσης αναστολής της εξυπηρέτησης του χρέους και της άρνησης νέων δανείων. Παρουσίασε επίσης, για να στηρίξει την επιχειρηματολογία του, τα ιστορικά προηγούμενα στη Λατινική Αμερική και στην Αφρική και είπε ότι το χρέος δεν είναι ένα απλό οικονομικό ζήτημα αλλά μάλλον ένα πολιτικό ζήτημα. Υπογράμμισε ότι τα χρέη που έχουν συνάψει δικτάτορες θεωρούνται στο διεθνές δίκαιο άνομα χρέη και ότι οι μέλλουσες γενιές δεν πρέπει να σηκώσουν το βάρος αυτών των χρεών.

Σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις, όπως είπε, το χρέος του Πακιστάν έχει ήδη εξοφληθεί τουλάχιστον οκτώ φορές. Κατά συνέπεια, το χρέος αποτελεί οργανικό τμήμα του συστήματος επανα-αποικισμού που κυριαρχεί στο Τρίτο Κόσμο. Το Πακιστάν ζει τώρα μια από τις χειρότερες καταστροφές της ιστορίας του, μια καταστροφή που έχει πλήξει εκατομμύρια ανθρώπους, που άφησε 1.500 νεκρούς, που ρήμαξε

καλλιεργημένα εδάφη και κατάστρεψε τηλεπικοινωνιακές υποδομές, προκαλώντας οικονομικές ζημιές πολλών εκατομμυρίων. «Πιστεύουμε πως ήλθε η ώρα να κηρύξουμε τη μονομερή αναστολή των πληρωμών του εξωτερικού χρέους αντί να ζητιανεύουμε βοήθεια για να αποκατασταθούν οι ζημιές και να ανακουφιστούν τα θύματα». Υπενθύμισε ότι το Πακιστάν πλήρωνε περίπου 3 δισεκατομμύρια δολάρια σε τόκους για ένα εξωτερικό χρέος που φτάνει τα 54 δισεκατομμύρια δολάρια.

Το πακιστανικό Κράτος, υπενθύμισε, δεν είναι πια σε θέση να ικανοποιήσει τις στοιχειώδεις ανάγκες 20 εκατομμυρίων ανθρώπων που έχουν πληγεί από τις πλημμύρες και δεν έχουν τροφή, ρούχα, στέγη και φάρμακα. Η χώρα δεν μπορεί λοιπόν να εξοφλήσει το χρέος της. Και κατέληξε ότι οι διεθνείς οικονομικοί θεσμοί και οι πιστωτές δεν θα έπρεπε να περιμένουν από το Πακιστάν να συνεχίσει την αποπληρωμή σε βάρος των πολιτών του που στερούνται ήδη τροφή, στέγη, σχολεία, νοσοκομεία, δικαστήρια και άλλες δημόσιες υπηρεσίες.

Ο Aasim Sajjad Akhtar, πανεπιστημιακός, συγγραφέας και αγωνιστής του *Workers Party Pakistan*, θύμισε ότι οι υποχρεώσεις ως επακόλουθο της αναδιάρθρωσης του χρέους, που παρουσιάστηκε το 2008 από τον προηγούμενο δικτάτορα σαν μεγάλη επιτυχία του, είναι ληξιπρόθεσμες το 2015, και ότι αυτό κινδυνεύει να κάνει το χρέος να φτάσει στο 70% του ΑΕΠ, και να πλησιάσει το όριο του 80% που θεωρείται δυσβάσταχτο από τη Παγκόσμια Τράπεζα. Παρατήρησε ότι οι έρευνες που διεξήγαγε η ομάδα του δείχνουν ότι πάνω από το 80% του χρέους του Πακιστάν συνάφθηκε στη διάρκεια των δικτατορικών καθεστώτων. Σχετικά με τις πολιτικές πτυχές της καμπάνιας, ο Akhtar πρότεινε να αμφισβητηθεί η λογική των σημαντικών στρατιωτικών δαπανών που, ακόμα και σε καιρούς οξείας κρίσης, δεν αναθεωρείται.

Στην ανοικτή συζήτηση που ακολούθησε, το ζήτημα του χρέους και οι πολυάριθμες πολιτικές επιπτώσεις του συζητήθηκαν από όλους τους παρόντες εκπροσώπους. Ο Jamil Omar, πρόεδρος του *Awami Jamhoori Forum*, πρότεινε να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός ελέγχου που αποτελείται και διευθύνεται από το δίκτυο αγωνιστών που εκπροσωπούνται στη συνδιάσκεψη για να εξασφαλίσει τη διαφάνεια και την απόδοση λογαριασμών όσον αφορά τη διαχείριση και τον προορισμό των κεφαλαίων που απελευθερώνονται με την ακύρωση του χρέους. Για αυτόν, πρόκειται για μια ηθική επιταγή φυσική απόρροια της ακύρωσης του χρέους.

Ο γερουσιαστής Hasil Bizenjo του *National Party* υποστήριξε πλήρως την ιδέα της ακύρωσης του χρέους ως μέσου για να τεθεί σε αμφισβήτηση η σημερινή πολιτική τάξη πραγμάτων και πρότεινε να υποβληθεί στη Γερουσία μια πρόταση συζήτησης αυτού του ζητήματος.

Ο γενικός γραμματέας της *Human Rights Commission of Pakistan*, I.A. Rehman προέτρεψε τη κυβέρνηση να μην συνάψει νέα δάνεια για να ικανοποιήσει τις ανάγκες που συνδέονται με τις πλημμύρες. Αν κάποιος θέλει να βοηθήσει το Πακιστάν, είπε, πρέπει να το κάνει με δωρεές.

Ο Abid Hassan Minto, αναγνωρισμένος νομικός και πρόεδρος του *Workers Party Pakistan*, παρουσίασε μια λεπτομερή ανάλυση της παρούσας κοινωνικοοικονομικής κατάστασης και πρότεινε να σχηματιστεί μια επιτροπή αποτελούμενη από πολιτικές και κοινωνικές οργανώσεις που συμμερίζονται τις ίδιες απόψεις για να οικοδομηθεί ένα πολιτικό κίνημα στη βάση των διεκδικήσεων που προτάθηκαν στη διάρκεια της συνδιάσκεψης. Αντί να αποδεχτεί νέες προσφορές δανείων, το Πακιστάν πρέπει να κηρύξει τη μονομερή καταγγελία του εξωτερικού του χρέους. Αμέτρητες φορές, χώρες που αντιμετωπίζουν τραγωδίες παρόμοιες με τις καταστροφικές πλημμύρες που γνώρισε το Πακιστάν αναγκάστηκαν από τους διεθνείς οικονομικούς θεσμούς και τις δωρήτριες χώρες να υποθηκεύσουν το μέλλον τους δανειζόμενες για να χρηματοδοτήσουν τις προσπάθειες διάσωσης και ανοικοδόμησης. Και έτσι η τραγωδία συνεχίζεται και διευρύνεται στα επόμενα χρόνια. Οι συμμετέχοντες τόνισαν ότι οι πρόσφατες πλημμύρες αποτελούν τη χειρότερη καταστροφή της ιστορίας του Πακιστάν. Η χώρα αφανίστηκε από τις βόρειες περιοχές μέχρι το νοτιότερο άκρο της. Το Κράτος, στερημένο από την ικανότητά του να ικανοποιεί τις ανάγκες του λαού του μετά από δεκαετίες νεοφιλελευθερισμού και μιλιταρισμού, αποδείχτηκε αναποτελεσματικό, εξαιτίας τόσο της παρατεταμένης αποτυχίας του να συντηρήσει τις υπάρχουσες υποδομές όσο και της απάντησής του στη καταστροφή.

Ανάμεσα στα πρόσωπα που πήραν το λόγο κατά τη συνδιάσκεψη, ήταν ο Raja Zulqerain, γενικός γραμματέας του Δικηγορικού Συλλόγου του Ανώτατου Δικαστηρίου, ο Khurshid Ahmad, γενικός γραμματέας της Pakistan Workers Confederation, ο Nasir Mansoor, αναπληρωτής γραμματέας του National Trade Union Federation, ο Nazer Mengal του Pakistan Trade Union Defense Campaign, ο Karamat Ali, διευθυντής του Piler, ο Lal Khan, αρχισυντάκτης της Asian Marxist Review, ο Ihsan Wain, γενικός γραμματέας του Awami National Party, ο πρώην γερουσιαστής Tariq Choudry του Tehreek Insaaf, ο Niasr Shah, γενικός γραμματέας του Labour Party Pakistan, ο M.A. Bhutta, αντιπρόεδρος του Saraiki National Party, ο Ilyas Khan, γραμματέας του Peoples Lawyers Forum, ο Manzoor Gilani, πρόεδρος του Istiqlal Party, ο Syeda Deep του IPSS, ο I.A. Rehman, γενικός γραμματέας της Human Rights Commission of Pakistan, ο Farooq Tariq, συντονιστής της Labour Relief Campaign, ο Asad Rehman της Sungi Development Foundation.

Η απόφαση που υιοθετήθηκε από τη συνδιάσκεψη περιλαμβάνει τα εξής σημεία:

- Άμεση αναστολή της αποπληρωμής του εξωτερικού χρέους.
- Οι θεσμοί ή οι δωρήτριες χώρες που θέλουν να βοηθήσουν το Πακιστάν πρέπει να το κάνουν με τη μορφή δωρεών και όχι δανείων. Όχι νέα δάνεια.
- Ο στρατιωτικός προϋπολογισμός πρέπει να αναθεωρηθεί.
- Να δημιουργηθεί μια επιτροπή ελέγχου (audit) για να πραγματοποιήσει δημόσια έρευνα για το εξωτερικό χρέος του Πακιστάν. Η επιτροπή θα έπρεπε να τύχει συνταγματικών εγγυήσεων.
- Πρέπει να πληρωθούν στο Πακιστάν επανορθώσεις για τη κλιματική αλλαγή από μέρους των βιομηχανικών χωρών.
- Πρέπει να δημιουργηθεί μια ομοσπονδιακή επιτροπή για τη μεταπλημμυρική αρωγή προκειμένου να επιβλέπει τη βοήθεια, τα έργα αποκατάστασης και ανοικοδόμησης.
- Να υπάρξει επαφή με τη γραμματεία της SAARC (South Asian Association for Regional Cooperation) για να ζητηθεί βοήθεια καθώς και για να γίνει άνευ όρων αποδοχή της ινδικής βοήθειας.

Η Labour Relief Campaign (LRC) αποτελείται από οκτώ οργανώσεις: National Trade Union Federation, Women Workers Help Line, CADTM Pakistan, Labour Party Pakistan, Progressive Youth Front, Pakistan For Palestine, Labour Education Foundation και Pakistan Kissan Rabita Committee. Η LRC ενεργοποιήθηκε στην οργάνωση και στη συλλογή χρημάτων για τα θύματα των πλημμυρών καθώς και στην εθνική εκστρατεία ενάντια στην αποπληρωμή του χρέους.